

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک

۱۲ جولای ۲۰۱۵

مجلس چهم (در تفقه در دین)

بامداد روزیکشنبه چهارم رجب سال ۵۴۵ هجری قمری شیخ عبدالقادر (قدس سره) در مدرسه چنین فرمودند: پیغمبر اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموده است: «إِذَا أَرَادَ اللهُ بِعَبْدِهِ خَيْرًا فَقَهَهُ فِي الدِّينِ وَبَصَّرَهُ بِغُيُوبِ نَفْسِهِ»- (هرگاه خداوند خیر بنده ای را بخواهد، او را در دین آگاه می کند، و به عیبهای خودش آگاہ میگرداند). آگاهی در دین سبب و خدا شناسی موجب خداشناسی است. هر کس خدا را شناخت، از این طریق به شناخت تمامی موجودات دست می یابد، عبادتش خاص خداوند می شود، و از بندگی خلق رها می گردد.

نجات و رستگاری زمانی ممکن است، که شخص خدا را بر چیز دیگری برتری دهد، دین را بر شهوات و لذات دنیوی، رحمان دهد، آخرت را بر تر از دنیا بداند، و خالق را بر مخلوق ترجیح دهد، این دستورات را بکار بندد، که ترا کفایت می کند. اگر درخواست از سوی خداوند مورد اجابت واقع نمی گردد، دلپیش آنست که از حق دوری، قبول دعا به درخواست قلبی بستگی دارد، هرگاه تو امر خدای را با اعمال صالحه اجابت کردی، خداوند عزوجل نیز درخواستت را اجابت می فرماید. باید ابتدا دانه ای بکاری، سپس انتظار خرمن داشته باشی، پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرموده است: «الدُّنْيَا مَرْعَةٌ الْأَخْرَى»- (دنیا کشتگاه آخرت است). این زراعت را با کاشتن دانه ایمان در قلبت انجام ده، و با آب اعمال صالحه اش آبیاری کن، و بایقین درست پرستاری نما. هرگاه در قلبت نرمی و رأفت و رحمت وجود داشت، دانه بهتر رشد می کند. و هرگاه زمین قلب سخت و شدید باشد، دانه ای در آن نخواهد روید. وقتی دانه را در کوه سخت کاشتی، انتظار رویش کامل نداشته باش، که این گونه دانه ها به نابودی نزدیکتر است. این زراعت و کشاورزی را از کشاورزان ماهر یاد بگیر. خود را میباش، پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرموده است: «اسْتَعِينُوا عَلَى كُلِّ صَنْعَةٍ بِصَالِحِ أَهْلِهَا»- (در هر کاری از خبرگان آن کار کمک گیرید).

توبه کشته دنیا سرگرمی، نه آخرت. آیا ندانسته ای که طالب دنیا به کسب آخرت موفق نمی شود، و به دیدار خدای عزوجل نایل نمی گردد؟ اگر طالب آخرتی دنیا را ترک نما، اگر خواهان لقای حق هستی بترک لذایذ و اعتماد بر خلق بکوش، هرگاه این مرحله را پشت سر نهاده ای، به دنبال آن، دنیا و عقبی و تمام لذایذ برایت حاصل می شود، زیرا هر وقت اصل را در دست داشتی، فرع تابع اصل است.

عقل باش، تودارای ایمان، عقل، و قدرت تمیز نیستی، تو اعتماد و اطمینانت بخلق است، اگر توبه نکنی هلاکت قطعی است. از درگاه قوم راستان بدور شو، مزاحم آنان میباش، چون تو مبتنی بر نفاق و هوس عمل می کنی. باید با قلب و باطن پا ک و توکل و صبر بر آفات و رضایه قسمت های مقدر و مقرر، به درگاه قوم رفت.

(باغلام) بردرگاه حق عزوجل مقیم باش، ولی بدان که -در صورت اقامت- آفات و بلاها بر تو نازل خواهد شد، پس باید که در محبت ثابت و پایدار باشی و باد و باران و سایر عوامل دیگر دگرگونت نکند. با ظاهر و باطن در مقامی قرار بگیری که خلق، دنیا، و آخرت، لذایذ، الم ورنج در آن جای نداشته باشد، الاذات اقدس حق عزوجل. در این مقام دیگر هزینه زندگی عیال و اولاد، و دیدار خلق مکدرت نمی سازد، به قدح و مدح دیگران، به کم و بیش زندگی، به اقبال و ادبار مخلوق دگرگون نمی شوی، با خدای خود در مقام بالاتر از عقول و برتر از مقام انس و جن و فرشته و تمام مخلوقات جای خواهی داشت. چه زیباست آنچه که یکی از بزرگان گفته است: «اگر راست می گوئی همراه ما باش». بدان که صبر و اخلاص و صدق، پایه و بنیان این مقامی است که برایت شرح دادم.

می خواهی که بانر می و ملایمت با تو صحبت کنم، و اعمالت را تائید نمایم، این چیزی است که توبدان خود را خوشحال می کنی، و در این صورت تصور می کنی به مرتبه ای دست یافته ای. اما آگاه باش که من و گفتارم در حکم آتش است، و در آتش جز سمندر نمی تواند زندگی کند، فقط سمندر است که در آتش بیضه می گذارد و جوجه درمی آورد، و در آتش زنده می ماند. سعی کن که سمندر باشی، تا بتوانی در آتش آفات زندگی کنی، و بر سختیها صبر و طاقت داشته باشی، و همچنین بر مصاحبت من و خشونت گفتارم طاقت بیاوری، و در ظاهر و باطن، در خلوت و آشکار آنرا بکار بندی، و اگر این گونه بودن را قادر شدی، خیر دنیا و عقبی به اراده خداوند بتو روی خواهد آورد.

من کسی را جز برای رضای خدا دوست ندارم، به کسی توجهی ندارم، مگر برای انجام امر الهی، حق خدای را بجای می آورم، و ضعیف و قوی در نظر یکسان است.

یکی از بزرگان (درو خدا بر او باد) گفته است: با خلق در آنچه که مرضی حق است، توافق داشته باش، نه در آنچه که مورد رضایت خود ایشان است، آنرا از خدا بدان).

آن دلی را که باد درمان کنی، درمان نما، و آن دلی را که استحقاق شکست دارد، بشکن.

من چگونه بتو توجه کنم، در حالیکه تو خدای را عصیان می کنی، و امرش را خوار می شماری، از نواهی خودداری نمی کنی، در قضا و قدر با خدا ستیزه جوئی می کنی؟ شب و روز تکرار می شود و تو در نظر خداوند ناپسند و مودر نفرتی. خدای متعال می فرماید: «هرگاه بنده ای اطاعت کرد از او خشنود می شوم، و از هر کس خشنود شدم، برکت بروی نازل می گردد، و برکت من حد و مرز ندارد. و هرگاه بنده ای مرا عصیان و نافرمانی نمود، خشمگین می شوم، و نسبت به هر کس خشمگین شدم، به لعن و نفرینم گرفتار می شود، حتی این لعن و نفرین تا نسل هفتم او سرایت می کند.

این زمان، زمان فروش دین به تین (انجیر) است. زمان آرزوهای دور دراز و حرص و طمع است. تلاش کن تا از کسائی نباشی که درباره آنها گفته شده است: «وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا» - (اعمالی به پیشگاه ما تقدیم می کنند، که آنها مانند گرد و خاک پراکنده می سازیم. سوره فرقان آیه: ۲۳). هر عملی که در انجام آن غیر خدامنظور نظر باشد، همان گرد و خاک پراکنده است.

وای بر تو! شگفتا! اگر کارهایت را از عوام پنهان کنی، از خواص نمیتوانی پوشیده بداری. متاع ناروا و زرنخالص خود را از افراد ناآگاه ممکن است مخفی نمائی. اما نخواهی توانست از نقاد کامل و صیرفی حاذق پنهان داری.

عمل صالح انجام ده، و در انجام آن اخلاص داشته باش. دل را متوجه خدا کن، و از اشتغال بغير او پرهیز کن، و از آنچه بتو مربوط نیست، از مداخله در آن برکنار باش. بر تو لازم است که نفست را خدمتگزار خاص خود گردانی، تا اینکه بتوانی بر او مسلط شده و در برابر خود خوار و ذلیلش گردانی، و بر او سوار شده سراسر دنیا را بگردی، تا به آخرتت رساند. بر او سوار شود و از خلق بگریز، تا به خالقت رساند. اگر توانستی این مقام را بیابی. آنگاه دیگران نیز دنباله رو تو میشوند و تو از دنیا خارج و به مولا میرسی.

برتولازم است که درگفتار جانب صدق و راستی رارعايت نمائی. و هیچگاه سخن کسی را تأویل مکن، چون کسی که تأویل کرد نیرنگ کرده است. بخلق امیدوار باش، و از آنها مترس، که این هر دو نشان صفت ایمان است.

به اندازه همت خویش ترقی می کنی، خداوند متعال نیز به اندازه همت و صدقت، بتو عنایت می کند. در انجام اعمال صالحه سعی و کوشش کن، همانگونه که در کسب معاش کوشش می کنی. شیطان مردمان ناآگاه را به بازی می گیرد، همانگونه که سوارکار گوی را به هرسوئی که میخواهد پرتاب می کند، شیطان شخص را می گرداند، همانطور که یکی از شما اسبش را به هر ترتیب بخواهد به چپ و راست می گرداند، بردلها مسلط می شود و آنرا در اختیار می گیرد، از عبادتگاه خارجش می کند، و در خدمت خود و نفسش قرار میدهد، و در این کار اورا یاری می کند و اسباب و وسایل خلاف را برایش فراهم می سازد.

(یاغلام) نفس خود را با تازیانه گرسنگی بزنی، از لذات و شهوات بازش دار. دلت را با تازیانه خوف خدایزن. مغفرت خواهی را عادت خود گردان. هر کس گناه مخصوص بخود دارد. دل را به متابعت و موافقت حق در جمیع احوال و ادار نما.

ای نادان، هرگاه مقدری بتو روی آورد بدان که قادر به رد یا تغیر آن نیستی. آنچه را که خداوند در باره ات اراده فرماید، خواست تو در آن اثری ندارد، و آنچه را که اراده نکرده باشدو بخواست تو ممکن نمی گردد. پس خود را زار مده، خود را کاملا بخدا واگذار، دست توبه به دامن لطف او بزن. تازمانیکه بدین منوال بودی دنیا دریدقلبیت بی مقدار خواهد بود، و تمام رنجها و مصائب در نظرت آسان می گردد، ترک شهوات و لذایذ دنیا برایت سهل می شود، دیگر از گزند و آسیب آفات بیمی نداری، و بمانند آسیه-همسر فرعون - در درونج راتحمل خواهی نمود، همانگونه که وقتی فرعون به ایمان آسیه آگاهی یافت، دستور داد دریاها و دستهایش میخ فر کردند، و اروا به انواع شکنجه ها معذب می کرد، اما او سر را بلند کرد و در آسمان درهای جنت را گشوده دید، و فرشتگان را مشاهده کرد که کاخی می سازند، ملک موت به سراغش آمد که اورا قبض روح کند، و در همان حال بدو مژده داد که این کاخ برای توست، آسیه بخنده افتاد و تمام رنج و الم عذاب فرعون را فراموش کرد، و گفت: «رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ» - (خدایا در جوار خود ، در جنت مرا خانه ای بساز). تونیز اینچنین خواهی شد، و به دیده قلب می بینی و یقینت کامل می گردد، و تمام توان و نیروی خود را از خدا خواهی دانست، و در پیشگاهش فانی خواهی شد، خود را بدو واگذار می کنی، دیگر از خود اراده و اختیار نداری، و در تمام احوال بامقدرات و خواست خداوند موافق و سازگار می گردی. هر کس به چنین حالتی دست یافت دیگر از خدا چیزی نمی طلبد، آرزوی جز قرب حق نخواهد داشت. پس چگونه و چرا شخص عاقل و فهیم، همواره در آرزوی اینحال نباشد، و تمنای لقای الله را در دل نپروراند؟

«رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».